

23 D'ABRIL. DIADA DE SANT JORDI

La paraula és l'ànima d'un poble.

Construïm imaginari conjunts.
Construïm unitat popular.

Sant Jordi esperançador

‘Les paraules diuen qui som, com vivim, què valorem i què menyspreem. Expliquen el nostre món i la nostra esquizofrènia. Ens expliquen a nosaltres. I si canviem de paraules canviem de món. I el món, per bé o per mal, sempre canvia. I els forts guanyen. I si amb una debilitat covarda descuidem els mots, quan moren els mots moren els conceptes. I llavors, la vida seguirà, silvestre i anònima, o morirà. Com moren els pobles si moren les paraules. És la paraula l'ànima d'un poble.’

Pau Riba. Ancorar

Nosaltres no ens volem doblegar amb una debilitat covarda. Nosaltres – el nostre poble i nosaltres –, com deia Espriu, salvem els mots de la nostra llengua. Davant d'una situació objectivament complicada i angoixant, amb discursos interessadament catastrofistes, volgudament derrotistes i tristos, nosaltres ens armem en una trinxera de compromís i responsabilitat, organitzades, amb idees i constància, fent front a qualsevol passió trista que ens vulgui fer abandonar el nostre objectiu de canvi i acció.

Podem estar cansades, podem estar desanimades i desorientades. Podem, fins i tot, estar frustrades. Però en els moments de foscor és quan cal que reconeguem en els altres els nostres companys. És quan cal tornar a omplir places, a ser un actiu viu de la cultura. És quan cal més que mai omplir carrers de paraules i tendresa. Perquè és en les idees col·lectives que ens obliguen a sortir de la individualitat on trobem la força el que ens permet avançar. Sense tota aquesta memòria i aquestes experiències explicades, sense les connexions que es generen en cada història narrada, segur que no serem res.

Aquest maig, tenim una primera parada important. Un repte que ens marca els futurs mesos, que pot canviar el tauler de joc, que cal que analitzem amb cura i que l'assaltem des de tots els flancs. Fa mesos que treballem plegades, amb una proposta política que ens permet encaminar-nos a les eleccions municipals del 28 de maig amb determinació i convenciment. Amb propostes que van més enllà de cada casa, que basteixen un país sencer, un conjunt de comunitats plantant cara per la seva supervivència, per guanyar sobirania, per prendre el control de les nostres vides.

Tenim un país que ha entomat debats que semblaven impensables, que ha fet un dels exercicis de desobediència col·lectiva més grans d'Europa dels últims temps, que és puntal en la batalla per la defensa de l'habitatge i en la lluita pels drets sexuals i reproductius. Tot això no s'entén ni s'explica sense la militància compromesa de l'Esquerra Independentista. Defensem, també, una memòria de victòries, d'alegries col·lectives, de cançons de batalla que ens expliquen qui som: romàntics del passat, inconformistes del present, idealistes del futur. Ens ho devem.

El futur que vindrà neix d'aquesta perseverança, d'haver sabut salvaguardar l'esperança quan tot semblava caure. El futur que vindrà es construeix fent-nos responsables dels nostres desitjos i esperances. Perquè no sabem fer-ho d'una altra manera, ni tampoc ho volem. Amb les mans a la massa i el fang fins als genolls perquè no pensem regalar cap més somni.

Que ningú ho dubti ni un segon: la CUP i l'Esquerra Independentista som un agent imprescindible en la lluita per la independència d'uns Països Catalans socialistes i feministes.

Canvia molt la cosa

NÚRIA GIBERT

Exregidora de Sant Cugat per la CUP

Cada 4 anys per aquestes dates sentim molts candidats postulant-se a càrrecs electes als ajuntaments amb l'adjectiu de bon gestor com aval de tota vàlua possible. Sempre m'ha semblat molt estranya aquesta definició del què hauria de ser un programa electoral o una declaració de principis. Per què, per quin motiu ens hauria d'interessar tenir bons gestors al capdamunt d'una estructura pública? Perquè carai haurien de fer una feina sense cap altra empremta que la d'anar passant anys i projectes? Perquè carai necessitaríem alcaldes o regidors, llavors? Ho podrien fer tot els treballadors municipals, fet i fet.

Aquesta vacuïtat en la proposta és filla d'una manera de concebre la política força estesa. Una concepció que arrela en els partits d'esquerra a dreta i que pretén que els ajuntaments són uns mers dispensadors de serveis i que els programes i els horitzons de transformació fan nosa.

Nosa perquè evidentment són més complicats de portar a terme, troben més impediments i trastoquen privilegis. I els professionals de la política, volen moltes coses però el soroll que fa un privilegi al caure no el volen sentir ni de lluny.

Just al contrari d'aquesta visió, trobem la del municipalisme transformador. Els qui creuen que els ajuntaments tenen el potencial per a ser constructors de mons possibles però a més, per una qüestió de referencialitat, tenen la obligació de posar-se al capdavant de les transformacions que necessitem.

Per què, on ens adrecem quan volem millorar la escola o el carrer? I quan necessitem assessorament jurídic o atenció pels nostres majors? Qui ens ajuda a tenir cultura popular per a tothom? On ens dirigim quan esclata una pandèmia mundial? Els ajuntaments són una part imprescindible de la nostra comunitat més propera, són un pilar central del què necessitem i són un dels mitjans principals per arribar a allò que volem ser.

I aquestes transformacions, aquestes mirades diferents, aquestes polítiques públiques tenen concreció i impacte directe en nosaltres. Perquè no és el mateix tenir en ment un urbanisme feminista que anar cedint a les promotores la potestat de configurar la ciutat. No és el mateix apostar per l'habitatge públic, que lamentar-se escarxofadament i ben sonora que la competència és d'altri. Com tampoc és el mateix incloure a les persones amb situació

administrativa irregular als tràmits públics, que excloure a l'ostracisme un percentatge dels veïns. Perquè no, no és el mateix gestionar i controlar democràticament els béns i serveis bàsics que necessitem, que estar subordinats a les lleis de contractació o a les grans empreses i les seves condicions laborals. Canvia molt la cosa.

Canvien moltes coses per a la gent, en cada cosa que canviem. I cal canviar, millorar, transformar, fer pedagogia, replicar cada impacte per mil. Sabent que aquest sistema és irreformable i que l'horitzó és la transformació social, que el somni republicà necessitarà de molts més elements i forces, però que cada pedra fa tartera i que cada pas que donem, el donem per a construir i demostrar que és possible aquest nou món. I sí, també uns nous ajuntaments al servei del poble i la seva gent. Hi ha moltes coses per a canviar.

Construir país des dels pobles

DOLORS PONS

Alcaldesa de Viladamat

Amb la feina de formigueta del dia a dia és com, als pobles, construïm país. I ho fem colze a colze amb els veïns i veïnes, amb l'objectiu que se sentin participants de les iniciatives que es duen a terme. Per nosaltres, els eixos bàsics per a la construcció el nostre país petit són: l'escola, el dispensari mèdic, la farmàcia, el centre cívic, el transport adaptat, l'aprofitament de l'energia natural, la conscienciació de la reducció de consum d'aigua, la feminització dels espais públics (bancs, jardins, pavimentació de carrers i places,...), l'associacionisme, la participació ciutadana i la cura dels boscos i de l'entorn natural.

Les entitats i les associacions són el motor de la vida dels pobles perquè, a través de les seves activitats, creen xarxa i aporten inputs que generen mobilització popular.

La participació ciutadana, a través del Consell de poble, empodera la població. El Consell pren decisions que afecten tot el veïnat. Es decideixen quines són les inversions necessàries, a curt i a llarg termini, per a la millora del poble i, de retruc, per a les persones que hi viuen.

Pel que fa a la sobirania energètica i a la transició ecològica, des dels pobles apostem per foragitar, al màxim possible, les grans empreses energètiques. Fomentem i creem comunitats energètiques en benefici de les famílies i de les petites empreses locals. A més, omplim les teulades municipals de plaques fotovoltaïques.

En aquest sentit, fomentem la participació ciutadana en el finançament de les inversions en sobirania energètica, sempre que sigui possible, evitant les entitats bancàries.

A més, l'Ajuntament bonifica l'IBI, durant 5 anys, dels habitatges que implantin sistemes per a l'aprofitament tèrmic o elèctric de l'energia provinents del sol.

D'altra banda, es treballa per millorar les xarxes d'aigua potable i d'aigües brutes per incrementar l'estalvi d'aigua i l'aprofitament de les aigües residuals.

Així mateix, s'han substituït els vehicles municipals per vehicles de propulsió elèctrica; s'està desplegant la recollida selectiva porta a porta en tot el municipi i s'han establert espais diferenciats per a la selecció de residus a la deixalleria municipal.

Tenim clar,
i l'experiència ens
ho demostra, quines
accions ajuden a crear
comunitat i sentiment
de pertinença
al municipi.
Treballar per al
i amb el veïnat,
construint país!

Per promoure la participació de la mainada, s'ha creat el Consell d'infants perquè aportin les seves propostes al ple municipal després de debatre-les dins les aules.

En el camp de la salut, disposem d'un dispensari mèdic en el mateix poble per a l'atenció a les persones. Lligat al servei mèdic, s'ofereix també un servei de farmaciola, especialment per a les persones més grans.

Tenim també un centre cívic on poder trobar-nos per compartir una estona d'esbarjo, una assemblea de poble o qualsevol altra activitat que s'hi presti.

Comptem amb una persona dedicada a la dinamització cultural municipal i és l'encarregada de desenvolupar activitats amb la gent gran i el jovent del poble i d'organitzar el casal d'estiu per a mainada i per a joves.

Un altre aspecte a destacar és la voluntat d'estar en comunicació permanent amb el veïnat mitjançant les xarxes socials, els butlletins municipals, el mailing, les cartelleres municipals i el web corporatiu, i s'aposta per una atenció directa cap als veïns i veïnes per part de l'equip de govern en què s'escolten les seves propostes i/o queixes i es cerca la fórmula ideal per canalitzar-les.

Tenim clar, i l'experiència ens ho demostra, que totes aquestes accions són les que ajuden a crear comunitat i sentiment de pertinença al municipi. És per això que constitueixen l'objectiu central de la tasca del nostre ajuntament. Treballar per al i amb el veïnat, construint país!

L'organització de festes i activitats populars és també un dels pals de paller de la construcció de país des del poble. En un poble petit, la festa major és l'estrella de les festes populars. És el jovent associat qui organitza el programa de forma autònoma amb el suport municipal d'una part de la logística (generador elèctric, personal de seguretat, Punt lila, etc.). El programa de la festa major inclou concerts i espectacles per a totes les edats, de manera que s'aconsegueix que tot el poble hi participi.

També altres festes populars són organitzades per entitats diverses del poble (Colla gegantera, AFA, Club de lectura, Club de futbol, etc.) amb la col·laboració municipal; i l'Ajuntament organitza festes i activitats culturals obertes a tothom: la celebració del 8M, la del 25N, la Fira del vermut, els Reis d'Orient, la brnyolada popular, el carnaval infantil, la revetlla de Sant Joan, el cicle d'estiu cultura a la fresca, la Diada Nacional, etc.

En l'àmbit de la cura de boscos i de l'entorn natural, l'ADF organitza activitats relacionades amb la seguretat contra incendis i la neteja d'espais naturals amb la col·laboració municipal i de la gent del poble.

Si parlem d'habitatge, l'Ajuntament va aprovar una moratòria de llicències per a habitatges d'ús turístic (HUT) en el casc urbà amb l'objectiu d'incidir a incrementar el nombre d'habitatges a llogar o vendre per a famílies que vulguin viure tot l'any al poble i disminuir l'especulació. A més, bonifica l'ICIO a persones empadronades menors de 35 anys i ha posat a disposició/cessió d'ús del jovent del poble un terreny municipal per a la construcció del seu habitatge habitual.

S'ha treballat per a la feminització dels espais públics tot incrementant-ne i adequant-ne el mobiliari, la pavimentació de carrers i places, l'enllumenat públic i les zones d'esbarjo, la qual cosa facilita les trobades de la gent i fa més amable l'entorn.

Sobre els serveis, l'escola és el punt central de vida dels pobles petits. No només per la qualitat de l'ensenyament, sinó també per l'entorn físic i pels serveis complementaris que s'hi poden trobar. Cal tenir espais adequats per al desenvolupament integral de la mainada: pati escolar, aules polivalents, menjador, etc. i una escola bressol integrada en la mateixa escola.

Contra el pessimisme, fem possible l'esperança!

BLAI TABERNER

Candidat a l'alcaldia de Cardedeu
per la CUP

Ho confesso: jo també he arrossegat una sensació de derrota i desorientació els darrers anys. Formo part d'aquest enorme grup de persones que el post-Procés i la pandèmia ens va deixar en fora de joc. Que fins i tot vam necessitar apartar-nos uns mesos per prendre distància i perspectiva mentre altres companyes —afortunadament— semblaven intuir el camí a seguir.

Des d'aquesta distància, he vist que res no ha canviat; tot al contrari: la situació de crisi econòmica, social i ecològica no ha fet més que empitjorar. Cada dia, les classes populars d'aquest país i del món sencer tenim més dificultats per sobreviure al present i sobretot, imaginar el futur. I precisament, és aquesta impossibilitat d'imaginar un futur allò contra el que l'Esquerra Independentista hem de lluitar: hem de fer possible l'esperança, hem d'imaginar un horitzó d'alliberament i hem de seguir traçant els camins per arribar-hi.

El context socioeconòmic que ja intuïm es presenta absolutament devastador. Les múltiples crisis que ens amenacen tornaran a evidenciar per enèsima vegada que el sistema capitalista és absolutament incompatible per definició amb la garantia de drets per a la majoria de les persones d'aquest planeta. I per tant, la urgència d'iniciar una nova ofensiva no és retòrica discursiva, és una necessitat imperativa que les revolucionàries hem d'abordar.

Creiem fermament que la Unitat Popular és la millor estratègia que des d'aquest petit racó del món ens permet avançar cap a l'alliberament i tenim la responsabilitat històrica, en aquests mo-

Volem tornar a il·lusionar amb un projecte col·lectiu de present i de futur. I ho hem de fer com a acte d'amor cap a la llibertat

ments d'incerteses i dubtes, de tornar a il·lusionar amb un projecte col·lectiu de present i de futur.

I ho hem de fer com a acte d'amor cap a la llibertat, sense esperar res per a nosaltres, entenent que la victòria es va forjant dia a dia, pas a pas. La voràgine i la immediatesa dels nostres temps ens han fet creure que viure i veure la victòria potser era possible, però sabem que els processos històrics són llargs i que és ben probable que moltes deixem d'existir materialment abans de guanyar. Però el que fem, allò pel que lluitem, transcendeix les nostres vides i ho fem sobretot per a les futures generacions, en l'acte de responsabilitat més gran que tenim: deixar un món més vivible a totes les que ens seguiran.

Perquè ens seguiran, nosaltres seguirem. No com un acte de fe cega, no des d'un optimisme il·lús, sinó des del ferm convenciment que rendir-nos no pot formar mai part dels nostres plans, i que un futur de plena llibertat, per molt llunyà que pugui semblar, és del tot possible i absolutament necessari. Militar, organitzar-se, lluitar... fer que les nostres vides tinguin sentit, fer de les nostres vides una aportació a la noble causa de la fi del capitalisme, de la fi de tota opressió.

GENT QUE LLUITI ÉS EL QUE CAL

Bon Sant Jordi!

Gràcies per gastar el teu temps en un dia tan especial llegint aquesta fantàstica turra que entre totes t'hem fotut. Quan hagi acabat, però, no ho llencis a la paperera. Et donem algunes alternatives ecològicament responsables:

Utilitza-ho per embolicar els calçots de la calçotada popular

Regala-ho al teu cunyat, cosina, tiet o conegut perquè llegeixi una estona, es miri els dibuixos o s'hi eixugui el cul

Fes-ho servir per encendre la llar de foc, si en tens, o per encendre altres coses...

Torna-t'ho a llegir, per si t'ha passat per alt algun detall

Fes-ne avions de paper

Deixa-ho sobre la tauleta de nit, convençut que t'ho llegiràs al vespre, fins que acabi acumulant pols

TROBA'NS A LES XARXES SOCIALS

